

ਧਾਰ-੫

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

1:

(ੳ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਖਾਂ ਜਨਮ ਬਉਰੇ ਹੋਇਆ 7

ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਮਝਾ-ਪ੍ਰਿਭਾਠਾ ਵੀ ਕਾਂ ਮੀ 7

ੳ ਵੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ

ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਮਝਾ ਭਾਰੀ ਜੀ ਦੀ ਕੱਬੇ ਗੋਇਦੇਵਾਲ ਵਿਖੇ

15 ਅਭੰਨ, 1563 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਹੋਇਆ 7

(ਅ) ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਛਾ ਨੇ ਮੁਠਖੀ ਵਿਦਿਆ ਵਿੱਖੇ

ਛਾਪਰ ਵੀਤੀ 7

ੳ ਆਖ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਭਾਰੀ ਜੀ ਦੇ ਸਿਆਖ ਤੇ ਗੁਰੂ

ਦਾਸਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਸੁਇਨ ਸਾਖ ਵਿਚ ਨੇ ਵਿੱਚ ਛਾਪਰ

ਹੋਈ ਸੀ ਆਖ ਜੀ ਨੇ ਮਦਨੀ ਵਿੱਦਿਆ ਥਾਠਾ

ਬੰਦਾ ਜੀ ਤੋਂ ਗੁਹਿਣ ਵੀਤੀ 7

(ੲ) ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ 'ਦੋਹਿਤਾ' ਥਾਈ ਕਾ

ਬੀਬਾ ਦਾ ਵਰ ਵਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਖ ਇਸ

ਬਖਰ ਉੱਤੇ ਵਿਠੇ ਬਰੇ ਉੱਤੇ 7

ੳ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ 'ਦੋਹਿਤਾ' ਥਾਈ ਕਾ

ਦੋਹਿਤਾ ਦੇ ਵਰ ਆਖ ਦੇ ਨਾ ਨਾ ਗੁਰੂ ਅਮਰ-
ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਜੇ ਕਿਲਕੁਲ ਨੱਚ ਸਿੱਖ ਹੋਇਆ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੰਨ 589 ਪਥ ਸ਼ਬਦਾਂ

ਦਿੱਤੇ 2288 ਸ਼ਬਦ ਆਖ ਜੀ ਦੀ ਹੀ ਰਚਨਾ ਹਨ 7

ਅ) ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸਾਹਬਾਦ ਰਚਨਾ

ਕਿਰਬੀ ਹੋ 7 ਉਮਛਾਰੇ ਕੁਝ ਅਭੰਗਾਂ ਲਿਖੀ

ੳ 'ਮੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ' ਆਖ ਜੀ ਦੀ ਸਾਹਬਾਦ ਰਚਨਾ

ਹੋਇਆ ਵਿੱਚ ਚਾਰਨ ਸਾਰ ਕ ਸੰਯੋਗ ਨਾਮ ਨਾਮ -

ਸਿਮਰਨ, ਅੰਤ, ਰੁਬਾਤ, ਚਾਰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸੋਫੇ-
ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਬ ਛਾਠੇ ਆਖ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਚਾਰ ਵੀ ਤੋਂ

ਹੋਏ ਹਨ 7

ੲ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸੰਯੋਗ

ਰਚਨਾ

ੲ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸੰਯੋਗ

1. ਟਾਕੀਮ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਸੁਣੋ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਰੋ।

ਮੁੱਢਲਾ ਹੋਇਆ ?

ਉ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੰਖਾ ਦਰਜ ਕਰੋ।

ਅਰਜਨ ਸ਼ੇਖਰ ਜੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਮੁੱਠਾ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਅਯ

ਨੇ ਧਰਿਸ਼ ਚਾਰ ਗੁਰੂਆਂ ਤੋਂ ਇਨਾਫਾ ਮੰਤਾ, ਸਗਲਾ

ਟੀ ਰਖਣਾ ਹੈ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਯਾ ਅਯਾ

ਮੰਤਾ ਟੀਆ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਆਗਰੀ ਕਾਰਜ-ਕੰਮ ਵੱਡਾ

ਵੱਡਾ ਕਾਰਜ-ਮੰਤਾ ਟੀ ਚਲਾਣਾ ਟਾ ਚਲੀ ਕੀ ਗਈ। ਟਾ

ਕੰਮ ਟਾ ਕਰਵੀ ਰਾਮਾ ਨੰਦ, ਬੰਦੀ, ਨਾਏਟ, ਤਿੱਲੋਲਨ, ਘੀਧਾ, ਮਧਨ, ਸੰਦੇ, ਸੰਦੇ ਤੇ ਭੀਖਨ,

ਆਇ, ਆਰੇ ਸੰਤ-ਤਯਾਤ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਇਨਕਾਰਿਆ

ਟਾ ਹੋਣ ਵੱਖਰੇ ਆਇਆ ਟਾ ਮਨੋਹਾਰ ਵੀ

ਵੱਖਰੇ ਟਾ ਹੀ ਹੋ ਗਏ ਅਰਜਨ ਦੇਣ ਸੀ ਨੇ

ਮਾਧੀ ਵਲਨਾ ਨੂੰ ਟਾਘ ਅਰਜਨ ਤਰਤੀਬ ਦੇ ਰੇ

ਟਾ ਕੀ ਵੀ ਟਿਕਾਣਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਟਾ ਟਿਕਾਣੇ

ਮਧਾ ਕਾਰਜ ਨਿਗਾਹਿ ਗਾਇਆ ਟਾ ਕੀ

ਗਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ

ਸੰਖਾ ਦਰਜ ਟਾ ਕਾਰਜ 1604 ਟੀ ਮਣੀ ਇੱਕ।

ਨਿੱਧਰਨ ਹੋਇਆ।

ਬ) ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕੀਰਕਿਸ ਤੋਂ ਅੰਤ

ਕਰੋ ਰਖਵਾਈ ਕਰੀ।

ਉ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ 1588 ਟੀ ਮਣੀ

ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕੀਰਕਿਸ ਮਾਨ

ਕਰੀ ਮਾਂਠੀ ਨੀਆਂ ਗਿਰ ਤੇ ਰਖਵਾਈ

ਬ) ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਟੀ ਖਾਣੀ ਟਰਸਰ ਕੈਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਸਿੱਖੇ।

ਉ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਧਾਰਿਸ਼ ਚਾਰ ਗੁਰੂਆ

ਤੋਂ ਇਨਾਫਾ ਚਾਰ ਮਾਂ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਤਯਾਤ ਦੀ

ਰਚਨਾ ਸਾਗਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ

ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਵਧੀਕ ਤੇ ਰਾਸ਼ਾਨੰਦ, ਵਫ਼ਾ, ਗੁਣ, ਸਦਾ

ਉੱਚੇ ਚਰ, ਯੀਥਾ ਮਥਨਾ, ਸੱ ਦੰਦ, ਮੰਦ ਗਾਤ

ਤੀਖਨ ਸੀ ਮੁੱਖ ਹਨ।

੨੪) ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸਨਤਕ ਰਕਾਈ ਦੇ

ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ?

ਉ) ਆਪ ਨੇ ਸਨਤਕ ਰਕਾਈ ਦੇ ਵਰਤ ਮਾਮਾ ਕਾਰਜ

ਕੀਤੇ ਹੋਕੇ ਨੇ ਸਾਨਾ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਇਸਨਾਨ

ਯਕ ਵਰਨ ਲਾਈ ਤੁਕਾਮ (ਮਰਦਰ) ਕਟਾਇਆ।

ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਧਿ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਤੇ ਗੁਣਮਰ ਦੇ ਹੇ

ਮਰਦਰ ਕਟਾਈ ਗੁਰੂ ਮਾਹਿਕ ਨੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਨਗਰ

ਵੀ ਫਿਰ ਨੀ ਫਿਰਾ ਤੁਕਾਮ ਨਾ ਆ ਗਏ ਸਾਨਾ ਕਾਰਾ ਦੇ

ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਾਂਗੀ ਫਿਰਾ ਕੀ ਖਿੱਚੀ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰੀ

ਧਰਮ - ਅਸਥਾਨ ਉਸਾਰੀ ਕਾਰੋ ਇਹ ਇਹ ਖਿੱਚੀ

ਕਟਾਈ। ਤਰਨਤਾਰਨ ਇੱਕ ਖਤੀਆਂ ਤੇ ਕੋਠੀਆਂ

ਕਈ ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਂਠੀਆਂ ਦਸਵੇਂ ਦੀ ਖੁਧਾਈ

ਅਪੰਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਫਿਕਾਫਾ ਕਾ ਖਾਠ, ਕੰਧਾਰ ਤ

ਰੁਕੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ।

੨੫) ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਹੀਖੀ ਖਾਰੋ ਰਾਜਾ ਪਾਠੀ

ਪ੍ਰੰਮਾ ਮਨ :- ਉਥੇ ਦੇਸ, ਚਰਮ ਲਈ ਕਰਥਾ ਕੀ ਦੇ

ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫਿਰੇ ਕਾ ਕੰਮ ਦੀ ਅਰਥਾ ਦਾ ਵਰਤਾਅ

ਫਿਰ ਕਹੀ ਸੀ ਮੁਕਾਮ ਗੁਰਮਤ ਕੇ ਆਪ ਨੇ ਕਰੀ

ਤਰਾਂ ਦੇ ਤਮੀਰੇ ਫਿਰੇ ਆਪ ਨੇ ਤਰੀ ਤਰੀ ਤਖਿਤ ਫਿਰਾ

ਗਿਆ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਉੱਤੇ ਗਰਮ - ਗਰਮ ਰੋਤਾ ਖਾਈ ਗਈ ਚਰ

ਆਪ ਕੁਝ - ਗੁਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਿ ਕੇ ਅੰਤ ਦੇ ਹੇ।

ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਫਿਰ ਧਰਮ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਲਾਈ ਫਿਰਾ

ਮਿਆਗ ਸਦੇ ਗਰ ਸੀ ਨੇ ਇਸ ਕਾਮ ਧਰਮ ਧਾਰਨ ਤੋਂ

ਫਿਰ ਕਾਰ ਕਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਪ ਕਾ ਫਿਰ ਗਾਈ ਆ

ਫਿਰ ਦੇ ਫਿਰ ਕ ਤਕ ਫੀਕਾ ਮਹਿਦ ਕਰ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ

ਫਿਰ ਅਗੀ ਦੀ ਚਾਪ ਤ ਵਰ ਗਏ।

2. ਅੰਬੇ ਖਾਣਾ ਦੇ ਅਰਥ

ਇਹ ਮਾ : ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਰਿਆਈ ਉਹ ਸਾਇਦ ਸੇ ਅਯਾਜੀ

ਪੀੜੀ ਨੀ ਮਿਲੇ, ਸੱਸੀ ਸਾਇਦ

ਖੜਬੀ: ਖਾਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਉਪਰਾਮ: ਉਦਮ, ਉਠਾਟ

ਅਨਸੁਖਾ: ਫਿਰਾਦਾ, ਅਨਸਾ

ਫੰਨਗੀਆਂ: ਨਅਰੇ, ਕਿਸਮਾ

ਹਿਰਦੰ ਫੰਘਵ: ਇਕ ਕੁੰ ਫਿੰਨੇ ਸਾਣ ਫਾਨੀ, ਦੁਖਾਈ

ਮੁਰਤਾਮ: ਮਿਰ ਦਾ ਮਕਦ, ਮੁਖੀਆ, ਮੁਖਾਨ

ਪ੍ਰੀਸਾ ਅਮੁਰ ਫੰਰ

ਫਾਛਿਕੀ: ਉਹ ਖਰਮਿਸ਼ ਇਛੇ ਖਾਣੀ ਤੱਕ ਖਰੰਫ ਫ ਮਈ

ਇਟਾ ਸਾ ਖਾਠ ਫੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਖਾਈਆਂ ਨੇ ਫ

ਤੁਮੀਯ : ਤਕਨੀਫ, ਕਮਟ

ਛਾਹੈ: ਇਕ ਮਾਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂ ਸੇ ਅੱਸ-ਕੇ ਕ

ਯਾਕਿਨ-ਫਾਨ ਮੁ ਯੀ

3. ਫਾਕਾਇਰ ਵਰਤੋ :-

1. ਸੀਫਨ ਸਾਂਝ (ਸੀਫਨ ਗਮਾਰਨ ਦਾ ਫੰਦਾ ਪੰਜਾਬੀ)

ਦੀ ਸੀਫਨ ਸਾਂਝ ਖੁਰਤ ਫਖੀ ਮਕਰੀ ਫੀ ਪੰ।

2. ਮਾਘਵ ਰਠਨ (ਮਾਘਨ ਰਠਨ) ਮੁਖਮਨੀ ਮਾਹਿਖ

ਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਫੰਫ ਸੀ ਫੀ ਮਾਘਵ ਰਠਨ ਪੰ।

3. ਫੰਡੇ - ਮਾਘਵੀ (ਫੰਡੇ ਮਾਘਵ ਫਾਖੀ) ਮੀ ਗੁਰ ਰੀਖ

ਮਾਹਿਖ ਇਕ ਫੰਡੇ - ਮਾਘਵੀ ਰੀਖ ਪੰ।

4. ਮਾਘਰ (ਰਿਖੀਰਤ) ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਫੰਫ ਮੀ ਨੰਗੀਰ ਤ

ਰਾਗਾ ਫੀ ਖੁਰੀ ਮਾਘਰ ਤ ਰੇਖ ਫੇ ਮਨ।

5. ਫੰਘ ਫਾਠ (ਫੀਆ ਫਾਛਿਕੀ) ਫਿੰਡੇ ਇਕੋ ਮਘਨ ਫੀ

ਫੇ ਮਾਘਰ ਖੁਰੀ ਕਰਨ ਨਫੀ ਕਫੀ ਫਿਅਕਤੀਆ ਨ

ਫੰਘ ਫਾਠ ਫਾ ਫਿਆ

6. ਮਾਘਰ (ਕਰਖਾਨੀ, ਮਾਘੀ ਫੀ) ਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ

ਫੰਫ ਸੀ ਨੇ ਮਿਖ ਫਾਘਨ ਫੀ ਰਾਖੀ ਨਫੀ ਮਾਘਵੀ

ਮਾਘਰ ਫਿਠੀ

ਅਰੋੜ (ਕਾ ਰੋੜਾ, ਗਇਆ ਰਹਿਣਾ) ਆਰ ਆਪਣੇ
ਫੰਗਸਿੰਗਾ ਤ ਅੰਡੇ, ਰਹਿਣਾ, ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਕਰਨ:-

ਵਿੰਗਾ: ਗਾਏ, ਟੈਸਿੰਗ ਰੱਖ ਤੋ ਜ਼ਕਾਰ ਅਤੇ ਆਰਦਾਵੇਂ

ਤੇ ਦਾ ਦਾ ਖਤਾ ਜੱਧਾ ਦਾ ਹੈ, ਵਿਆਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ
ਲਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੰਗਾ ਅਖਰ ਦੋ ਖੁਕਾਰ ਹੁੰਦੇ

ਹਨ:-

ਉ) ਯੁਕਿੰਗ (ਅ) ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ

ਇਤ ਆਤਾ

ਦੁਤਾ ਦੁੱਤੀ

ਬੁੱਤਾ ਕੁੱਤੀ

ਤੁੱਤਾ ਤੁੱਤੀ

ਜੇਰ ਜੇਰੀ

ਗੁਬੀ ਗੁਬਰੀ

ਘੁਰਾ ਘੁਰੀ

ਹੋਰ ਉੱਚ ਵਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਂਡ ਸਖਰਾ ਵੇ ਲਿੰਗ ਖਦਕ

ਕ ਵਕਾ ਕੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉੱਚੀ:-

ਉ) ਜੇਰੀ ਤੇ ਦ ਖਿੰਡ ਵੇ ਕ ਟੇ ਕ ਰਹੀ ਸੀ।

ਜੇਰੀ ਤੇ ਦ ਖਿੰਡ ਵੇ ਕ ਟੇ ਕ ਟੇ ਕ ਰਹੀ ਸੀ।

ਜੇਰੀ ਤੇ ਦ ਖਿੰਡ ਵੇ ਕ ਟੇ ਕ ਟੇ ਕ ਰਹੀ ਸੀ।

੩) ਗਇਆ ਟੈਕੀਆਂ ਖਣਾ ਕੇ ਯੁੰਮ ਦੀਆਂ ਆਖ

ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

੪) ਇੰਦਿਆਰਕੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਉਸ ਦੀ ਤੀਖਣ

ਖੱਬੀ ਤੋਂ ਖਗੁਰ ਖੁਕਾ ਵਿੱਚ ਖਨਾ

੫) ਇੰਦਿਆਰਕੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੀ

ਤੀਖਣ ਖੁੱਬੀ ਤੋਂ ਖਗੁਰ ਖੁਕਾ ਵਿੱਚ ਖਨਾ

੬) ਉਸ ਦਾ ਖਿਤਾ ਖਰਿਠਾ ਵਿੱਚੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

੭) ਉਸ ਦੀ ਆਤਾ ਖਰਿਠਾ ਵਿੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।